



MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI  
Unitatea de Management al Proiectelor pentru Învățământul Preuniversitar



# C.R.E.D. BRAD

## SERVICIUL EDUCAȚIE PARENTALĂ

Atelier:

# "TIPURI DE PĂRINȚI"

*Invitat:*  
*Psiholog Caterina SILAȘI*

*Echipa CRED:*  
*Aurelia ANA*  
*Smaranda CIOFLICA*  
*Ramona LEACH*

Brad, 31 martie 2011

## Programul activităților:

**I. Tipuri de părinți – prezentare pps.**

**II. Activitate pe ateliere/grupe:**

- 1. Părinți democratici**
- 2. Părinți autoritari**
- 3. Părinți hiperprotectori**

**III. Dezbateri pe temă: părinți – educatoare – psiholog**

# I. Tipuri de părinți – prezentare pps.



# TIPURI DE PĂRINȚI

V-ați gândit vreodată cum ar trebui să fie părintele perfect? Această “perfecțiune” are mai multe înțelesuri care țin strict de educație și mentalitate.

Există mai multe tipuri de părinți:

- părintele autoritar;
- părintele hiperprotector;
- părintele permisiv;
- părintele nepăsător;
- părintele democratic;
- părintele perfecționist.

Dumneavoastră ce fel de părinți sunteți?

## 1. PĂRINTELE AUTORITAR

Acest tip de părinte vrea să fie văzut de către copilul său ca un mic “zeu”, să fie respectat, iar deciziile să nu-i fie puse la îndoială niciodată, deoarece consideră că el face cele mai bune alegeri și știe întotdeauna ce este mai bine pentru copil. Independența copilului nu este permisă, fiind considerată o atitudine rebelă, iar greșelile sunt sancționate frecvent chiar și prin utilizarea pedepselor fizice. Copilului i se solicită să respecte cu strictețe, fără să comenteze, regulile impuse.

## 2. PĂRINTELE HIPERPROTECTOR

Fiind excesiv de atent la nevoile copilului, acest tip de părinte sufocă copilul și nu îi permite acestuia să-și dezvolte independența. Când sunt foarte mici, copiii care au părinți exagerat de protectori pot manifesta tulburări ale somnului și ale regimului alimentar, stări de frică nejustificate.

## 3. PĂRINTELE PERMISIV

Relația dintre părintele permisiv și copilul său este dominată de afectivitate, copilul fiind considerat neprețuit. Părintele este foarte atent la toate nevoile copilului, satisfăcându-i orice poftă și sancționând rar comportamentul neadecvat al copilului său. Tocmai din acest motiv, copilul devine răsfățat, obraznic și neascultător. Copilul crescut de un astfel de părinte nu își cunoaște limitele și poate chiar să devină agresiv dacă nu i se face pe plac.

#### 4. PĂRINTELE NEGLIJENT

◉ Își protejează  
insuficient copilul.

◉ Își consideră  
copilul apt să ia  
decizii singur,  
neglijența fiind mai  
mult emoțională,  
copilului lipsindu-i  
afecțiunea și  
comunicarea.

◉ Copilul se simte  
singur și astfel cu  
timpul devine  
închis în el,  
pierzându-și  
abilitatea de a avea  
relații apropiate.

#### 5. PĂRINTELE DEMOCRATIC

Acest tip de părinte îmbină atitudinile, știe să îi fie prieten copilului când e nevoie, dar știe să fie și autoritar atunci când e cazul. Are în vedere ca întotdeauna să fie respectate drepturile copilului; stabilește reguli pe care le aplică cu consecvență; pentru el nu legea este pe primul loc ci omul; este indulgent, flexibil, deschis spre nou pentru a accepta tot ce ar putea ameliora viața copilului și a familiei; este suficient de autoritar pentru a impune o disciplină riguroasă, pentru a-l învăța pe copil să respecte reguli și să îndeplinească eficient sarcinile care i se dau; încurajează copilul să fie independent, respectând-i opiniile, interesele și personalitatea, manifestă căldură față de copil, îl apreciază, îl consideră membru responsabil al familiei.

#### 6. PĂRINTELE PERFEȚIONIST

Părintele perfecționist este cel care vrea să facă din odorul său un adevărat “Einstein” de la o vârstă fragedă.

El nu înțelege că cel mic își formează abilitățile în funcție de vârstă și dezvoltare și insistă să fie ascultător, respectuos, manierat, să învețe excelent, să știe limbi străine chiar atunci când singura preocupare a copilului ar trebui să fie joaca.



## II. Activitate pe ateliere

Grupa I  
Părinți democratici





## Grupa 2 Părinți autoritari





## Grupa 3 Părinți hiperprotectori



# III. Dezbateri pe temă părinți – educatoare – psiholog



PĂRINȚI AUTORITATI



PĂRINȚI DEMOCRATICI



PĂRINȚI HIPERPROTECTORI

# CONCLUZII



Trebuie să pornim de la premisa că toți părinții își iubesc copiii, însă forma de manifestare a fiecăruia este diferită și mascată de forme personale de exprimare. Valorizarea copiilor și încrederea în forțele proprii sunt interdependente și se realizează în familie. Optimizând relațiile dintre părinți și copii vom da valoare relațiilor din interiorul familiei și părinților, ca persoane. Un părinte care va ști cum să răspundă nevoilor copilului, își va dezvolta încrederea în sine și va avea o deschidere mai mare înspre copil.

## PLIANT PENTRU PĂRINȚI

### *Ce pot face părinții pentru a contribui la o dezvoltare armonioasă a copilului lor?*

Pentru a ne înțelege copiii și a le respecta trebuințele este nevoie de cunoașterea reperelor fiecărei vârste cu limitele și potențialul ei. Dincolo de toate acestea, în societatea modernă se identifică recomandări universale valabile în relația părinte-copil:

- Nici o vârstă nu-i mai bună sau mai rea decât alta, fiecare este importantă în procesul maturizării copilului;
- Performanțele și conduitele copilului sunt semnificative în sine, indiferent de ce credem noi;
- Temerile și înclinațiile părinților pot submina eforturile lor, chiar și când au intențiile cele mai bune;
- A asculta cu atenție întrebările copilului pentru a fi siguri că am înțeles exact ceea ce vor să cunoască copiii, este o cheie a succesului;
- Vorbește cu copilul lucruri care îl interesează, ascultă-l, nu profita de ceea ce ți-a destăinuit pentru a-l acuza mai târziu;
- Manifestarea deschisă a iubirii și afecțiunii este cel mai important garant pentru un copil echilibrat și sănătos, iubirea fiind forța cea mai puternică și zestrea cea mai de preț cu care ne putem înarma copiii într-o lume violentă, străină și stresantă.

- 4 -



MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI  
Unitatea de Management al Proiectelor pentru Învățământul Preuniversitar

### *C.R.E.D. BRAD SERVICIUL EDUCAȚIE PARENTALĂ*

## TIPURI DE PĂRINȚI



- Martie 2011 -

- 1 -

Indiferent de modul de organizare, mediul familial întemeiat pe un sistem de relații afective intense trebuie să fie apt de a reacționa la trebuințele copilului, de a participa și a favoriza formarea personalității sale, a imaginii despre sine și despre lume.

Familia este cea mai în măsură să răspundă nevoilor copilului. Aceasta este din punct de vedere afectiv cea mai adecvată trebuințelor lui, pentru că numai relațiile afective și sentimentele de dragoste îl fac pe părinte să înțeleagă copilul și starea lui de copilărie. În familie, copilul își poate satisface nevoile sale primare, își poate manifesta frustrările inevitabile, temperate de dragostea părinților, poate să-și investească toate resursele emoționale și să învețe să și le controleze. Asigurarea unui mediu familial afectiv va constitui garanția pentru o dezvoltare armonioasă.

***Familia este mediul esențial care poate influența dezvoltarea și destinul copilului prin securizare materială, dragoste și educație.***

Profesioniștii în domeniu au stabilit câteva reguli educative în familie:

- Să-ți iubești copilul, să-l accepți așa cum este, să te bucuri de el și să nu-l jignești, să nu-l pedepsești pe nedrept, să nu-l umilești, să-i dai prilejul să te iubească;
- Să-ți protejezi copilul, să-l aperi de pericole fizice sau sufletești, la nevoie sacrificându-ți propriile interese, chiar cu riscul propriei tale vieți;
- Să fii un bun exemplu pentru copilul tău, astfel încât copilul să trăiască într-o familie în care domnește cinstea, modestia și armonia;
- Să te joci cu copilul tău;
- Să lucrezi cu copilul tău;
- Să lași copilul să dobândească singur experiența de viață, chiar dacă suferă deoarece copilul supraprotejat, ferit de orice pericol, ajunge uneori un invalid social;
- Să-i arăți copilului limitele libertății umane;
- Să-l înveți să fie ascultător;
- Să aștepti de la copilul tău numai aprecierile pe care le poate da, conform gradului de maturizare și experienței sale;
- Să-i oferi copilului tău trăiri cu valoare de amintiri, serbări în familie, excursii, călătorii, vacanțe, spectacole, manifestări sportive, deoarece copilul se hrănește, ca și adultul, din trăiri care îi dau prilejul să cunoască lumea.

***Motto:***

***„Copiii trebuie crescuți pentru ei, nu pentru părinți”***

*Nicolae Iorga, istoric român (1871 - 1940)*

## Bibliografie:

- ◆ Ioan Dolean, Dacian Dorin Dolean - "Meseria de parinte",
- ◆ Ecaterina Vrasmasu - "Consilierea si educatia parintilor",
- ◆ Manual PRET 6.